lappe sammen til dem af gamle Klæder, og vi ældre slider paa Fortiden, saa længe vi har noget.

Regnskabet ser saaledes ud:

	Kr.	Øre
Indtægt.		
Af Ejendommen	367	85
Husflidsskole og Husflidsarbejde	427	98
Summa . .	795	83
Udgift.		
Renter, Skatter og andre Udgifter paa Ejendommen	249	86
Fødevarer	464	58
Klædevarer	50	61
Brændsel	30	00
Forretningsudgifter og Husflidsmateriel	68	77
Læge og Medicin	9	75
Blade, Bøger og andre derhen hørende Smaating	17	92
Summa . .	891	49

Vi har altsaa et Underskud paa omtrent 100 Kr. Dette har vel nærmest sin Grund i, at Ejendommen har givet for lidt, og dette har igen sin Grund i, at vi ikke har Magt over den. Havde vi en Driftskapital, saa er det temmelig sikkert, at Ejendommen kunde drives til at give det dobbelte.

Kunde der raades Bod paa det, da var det sikkert det bedste, der kunde times os smaa Ejendomsbesiddere her i det fattige Vesten, og det vilde sikkert ogsaa betale sig bedst for det hele Samfund. I Reglen har vi Laan i Kreditforeningen — og da et stort Laan. — Der udover kan man altsaa intet faa. Alligevel maa man forrente en hel Del mere ved at søge de hjemlige Sparekasser eller Banker; men det er dyre Laan. Kunde man i Stedet derfor faa et lille Laan paa billige Vilkaar, da vilde mange driftige og dygtige Mænd kunne klare sig godt, hvad de nu ikke kan, og mange hæderlige Familier undgaa Næringssorger og de dermed følgende Lidelser og saa — endelig Falliten. Men det lader ikke til, at et saa kristeligt og civiliseret Folk som det danske kan raade Bod paa saadanne Ting. Reglen er, at man først skal gaa til Grunde, — miste sin Selvstændighed, — før der kan tænkes paa Hjælp. Det er den Menneskekærlighed, der findes her, baade i det private og i det offenlige.

Naar vi nu ser paa Regnskabet her, at en Familie paa 10 Mennesker har faaet Føde og Klæder i et Aar for 515 Kr. 19 Øre, saa vil enhver jo nok skønne, at det har ikke været ud over det nødvendige — men det har ikke en Gang været det nødvendige, det har kun været, hvad man kan kalde Sulteføde. Endogsaa Julen maatte holdes, — dog for første Gang — med det sædvanlige Fedtebrød og Kartofler og Duelse, uden Kage eller Julegrød, hvad dog de fleste gærne vil regne med til det nødvendige. Men fælles Skade trøster, vi er mange om den Ting.

Nu har vi ogsaa en Del Smaagæld, som vi har samlet i de 15 Aar, jeg har tjent som Friskolelærer for en aarlig Løn af omkring ved 200 Kr. paa egen Kost, den kan jeg jo nu ikke faa betalt; men jeg har stadig en Del Bryderier med at faa den omsat.

Hvis der nu fandtes en saa menneskekærlig Kapitalist, der vilde laane mig en lille Driftskapital, saa jeg kunde drive Ejendommen til at give dobbelt saa meget som den har givet det sidste Aar, saa vilde jeg efter dette Regnskab faa et Overskud af 272 Kr. 19 Øre. Der vilde saa blive Raad til Julekage og mange andre fornødne Glæder, som nu maa undværes, og saa vilde der endda blive lidt til Afbetaling paa Gæld. Den Indtægt, Ejendommen nu giver, er ogsaa for lille en Løn for det Arbejde, den faar. Vi drive det hele med Køerne, og vi dyrke hvert Aar en Td. Land med Rodfrugter og Havesager, saa jeg kan vel regne, at der kræves min halve Arbejdstid Aaret rundt.

Jællinge Mark, i Januar 1889.

Kristoffer Jensen.

* * *

Naar ovenstaaende sanddru og paalidelige Regnskab er optaget i »Hvad vi vil«, er det ikke alene fordi det levende illustrerer den haarde Kamp for Tilværelsen af en Lærerfamilie i Vestjylland, men ogsaa fordi, at Redaktøren er saa meget sangvinsk, at hun tør haabe, at det ikke var umuligt at netop dette Blad af »Hvad vi vil« kunde være saa heldig at falde i Hænderne paa et eller andet kærligt Menneske, der var i Stand til at laane Vedkommende den lille Sum, her var nødvendig til at forhøje deres Arbejders Værdier og belønne og styrke et Hjems Udholdenhed.

Vi vil i det mindste aabne Døren for den kærlige. *Johanne Meyer.*

Generalforsamling.

Kvindelig Fremskridtsforening afholdt sin ordinære Generalforsamling den 21de Januar i Foreningens Lokale.

Fru *Ankersen* dirigerede. Formanden, Fru *Bajer*, gav Beretning om Foreningens Virksomhed og fremhævede som de væsentligste Begivenheder i Aarets Løb »Det nordiske Kvindesagsmøde« i Juli og Udgivelsen af Bladet »*Hvad vi vil*« samt »den fri Sy-Skole« og »social-politisk Skole.«

Tillige havde man glædet sig til, at »Kvindevalgretsforeningen« vilde have stillet sig i samme Forhold som de andre Udvalg indenfor Foreningens Ramme, da Kv. Fr. siden Kvindesagsmødet havde vedtaget at arbejde for »den politiske og kommunale Valgret for Kvinden«.

Fru *Luplau*, som staar i Spidsen for Kvindevalgretsforeningen, gjorde derefter rede for, hvorfor den ønskede at staa selvstændig uden for andre Foreninger. Udvalget med Indbyderne fandt det nemlig heldigere for Sagen, at den ikke indtog nogen Partistilling; da den ønskede at omfatte og vinde Deltagelse i saa vide Kredse som mulig, baade i By og Land, vilde det let kunne skade at være knyttet til en eller anden bestemt Forening.

Fru *Fossum* fremlagde derefter Regnskabet, som godkendtes.

Fru *Meyer* gav derpaa Meddelelse om Foreningens Organ »Hvad vi vil«. Det havde været en stor